

ОВЧАРСКА ПЕЩЕРА

(Легенда)

Нѣкога пасѣлъ по Стара-планина стадото си младъ овчаръ. Той не вѣрвалъ въ Бога. Дружилъ съ дявола.

Единъ лѣтень день изкаралъ стадото си близко до пещерата.

Къмъ пладне, небето притъмнѣло, извила се страшна буря. Овчарьтъ се подслонилъ съ стадото си въ пещерата до малкото езерце. Дѣдо Господъ го съгледалъ отъ небето и си рекълъ: „За последень пжтъ ще го изпитамъ“.

Изеднѣжъ, като изъ подъ земята, изкочилъ предъ овчаря прегърбенъ старецъ — Това билъ дѣдо Господъ.

Дѣдо Господъ се приближилъ до него и го запиталъ: „Има ли мѣсто и за мене!“

Овчарьтъ се начумарилъ и троснато му отговорилъ: „Май, че нѣма, старо!“

— Ехъ тогава пжкъ, азъ ще седна всрѣдъ езерото! Рекълъ и се отправилъ. Овчарьтъ гледа и не вѣрва на очитѣ си; старецьтъ ходи по водата и дето отседва, изниква малко островче.

— Имашъ ли нѣщо да си хапна? попита старецьтъ. Овчарьтъ току що си напълнилъ устата съ хлѣбъ и сирене. Прегълналъ и сърдито отвърналъ:

— То много има за мене, та и за тебе!